

ДНЕВНИКЪТЪ

(стенографически)

ИЛИ

VI ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(втора редовна сесия).

XXXVIII Засѣданіе, Петъкъ, 13 Декемврий 1891 година.

(Засѣданіето се отвори въ 10 часа прѣдъ пладиѣ подъ прѣдсѣдателството на подпрѣдсѣдателя Г-на Д. Петкова).

Отсутствувать: А. Башевъ, А. Самоковлиевъ, А. Сарж-Ивановъ, Акмедъ Есадовъ, Афузъ Алиевъ, Ахмедъ Х. Асановъ, Б. Попповъ, Г. Атанасовъ, Г. Ангелиевъ, Г. Пеневъ, Д. Досевъ Д-ръ Л. Золотовичъ, Д. Пшиковъ, Д-ръ С. Антониади, Д-ръ Чомаковъ, Д. Атанасовъ, Ез. П. Филиповъ, З. Градинаровъ, Ив. Стояновъ, Ив. Кефаловъ, Ив. Бешевлиевъ, И. Титоровъ, Ил. Сакаровъ, Ив. Стойновъ, Ив. Стамболовъ, Иор. Х. Калчевъ, Ив. Халачевъ, К. Симеоновъ, К. Диновъ, К. Ангеловъ, К. Жековъ, К. Станчевъ, К. Велевъ, К. Стоиловъ, Л. Христовъ, Л. Пулиевъ, Л. Диоловъ, М. Коновъ, Мехмедъ Ефенди Юмеровъ, М. Митровъ, М. Симовъ, Мехмедъ Бучакчиолу, М. Рачовъ, М. Ангеловъ Н. Юч-Орманский, Н. Тошевъ, Н. Михайловский, Н. Стоименовъ, Н. Момчиловъ, Н. Момчевъ, Неджибъ-Бей-Чиленгировъ, Османъ Кечели, П. Чаушовъ, П. Гюзеловъ, Риза Афузъ Ибишевъ, Руси Яневъ, С. Паница, Ст. Явасчиевъ, Ст. Х. Драгневъ, Ст. Симеоновъ, С. Райновъ, Ст. Димитровъ, С. Гиговъ, Т. Икономовъ, Ф. Мариновъ, Ф. Щърбановъ, Ф. Ангеловъ, Хр. П. Никифоровъ, Хр. Ив. Книговезеца, Хр. Векиловъ, Хр. Ангеловъ, Хр. Рибаровъ, Христо Караминковъ, Хр. Самсаровъ, Хюсеинъ Х. Ахмедовъ, Ц. Леонкиевъ, Ц. Марковъ, Я. Коджабашовъ, Я. Матакиевъ и Юсуфъ Нури Мустафовъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители въ днешното засѣданіе присѣдствувать 169 души, има значи

законното число прѣдставители за да се отвори засѣданіето и да се прѣстѣпи къмъ разгледаніе положенитѣ на дневенъ редъ въпроси.

На дневенъ редъ имаме слѣдующитѣ въпроси: (Чете):

I. Трето четение на Закона за внасяние и изнасяние добитѣкъ и пр.

II. Трето четение на Закона Отъ Военното Министерство за загубитѣ отъ Телесницкий.

III Трето четение на Закона отъ Военното Министерство за загубитѣ въ Источно-Румелийската жандармерия.

IV Трето четение прѣдложението на Бургаский Народенъ Прѣдставитель К. Попповъ за изменение чл. 8 отъ Закона за населяваніе ненасѣленитѣ земи въ България.

V Докладъ на бюджетарната коммисия.

VI Докладъ на коммисията по Министерството на Правосъдието.

Има постѣпило отъ Финансовото Министерство едно отношение придружено съ законопроекта за допълнение чл. 4 отъ закона за учрѣдението на Българската Народна Банка утвърденъ съ указъ подъ № 19 отъ 27 Януарий 1885 год.

Кога желае Нар. Събрание да стане първото четение на тоя законопроектъ? (Гласове сега) който не е съгласенъ, сега да стане първото четение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, сега ще стане.

Г-нъ Секретаръ ще прочете законопроекта.

Секр. Хр. Благоевъ: (Чете):

„Министерство на Финансите
Централно Сѣкровищничество
№ 44783
13 Декемврий 1891 год.
г. София.

Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю
на VI Обинновенно Нар. Събрание.

Г-не Прѣдсѣдателю!

Като ви испращамъ заедно съ това въ 350 екземпляра законопроектъ за измѣнение чл. 4 отъ закона за учреждението на Българската Народна Банка, утвърденъ съ указъ под № 19 отъ 27 Януарий 1885 год. имамъ честь, да ви помоля, да го внесете за разгледане и вотирание въ сегашната сесия на Нар. Събрание.

Министръ Г. Д. Начовичъ“.

„ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЪ

върху законопроекта за допълнение чл. 4 отъ закона за учреждението на Българската Народна Банка, утвърденъ съ указъ под № 19 отъ 27 Януарий 1885 год.

Всѣкому е извѣстно, че не само търговията и индустрията въ страната ни, но и земледѣлието, единствения може да се каже достъ за материалното въдигане на българина, сж много назадъ, главно по нѣмание достатъчни капитали. За да се подпомогне въ това отношение всѣки, учредена е Българската Народна Банка, която и съ доста малкия капиталъ на който разполага, е направила до сега и прави, както на търговцитѣ, така и на земледѣлцитѣ, доста голѣми улѣснения.

Съ цѣль да се увѣличи капитала на Банката, своевременно е разрѣшено на послѣдната да пусне въ обращение и банкноти съ златна стойность; но при всичкитѣ до сега направени усилия, такива банкноти неможа да се пустнатъ въ обръщение въ голѣмо количество. Прѣчка на това е, отъ една страна, сжществуването на ажиото, което неможе да се прѣмахне макаръ че отъ страна на правителството бѣ направено всичко възможно за унищожението му; и отъ друга — че банкнотитѣ се взиматъ и даватъ само въ страната ни, а пъкъ взиманье-даванъето става може да се каже исклучително въ сръбърни монети. Прѣдъ видъ на горѣизложеното и за да може Банката да увеличи суммитѣ, които може да пуска въ обръщение, става необходимо да ѝ се позволи да издаде банкноти съ сръбърна стойность, за която цѣль прѣдставя се на почитаемото събрание, за разискване и вотирание, законопроектъ за допълнение чл. 4 отъ „закона за учреждението на Българската Народна Банка“, утвърденъ съ указъ под № 19 отъ 27 Януарий 1885 год.

София 12 Декемврий 1891 год.

Министръ Г. Д. Начовичъ“.

Секр. Хр. Благоевъ: (Чете):

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за допълнение чл. 4 отъ закона за учреждението на Българската Нар. Банка утвърденъ съ указъ под № 19 отъ 27 Януарий 1885 година.

Сжщата Банка има тоже исклучителното право да издава и банкноти отъ сръбъренъ еталонъ, които ще се приематъ за платежи въ ковчезничествата и въ всичкитѣ правителствени учреждения, съ исклучение на митницитѣ.

Тя е длъжна да нази постоянно въ касата си сръбърна монета за едно количество равно съ третата часть отъ стойността на издаденитѣ банкноти съ сръбъренъ еталонъ. Тия банкноти ще се заплащатъ веднага на прѣд-явителя въ сръборо, както въ централното сѣдалище на Банката, тѣй сжщо и въ нейнитѣ клонове.

Финансовия Министръ, по рѣшението на Министерский Сѣвѣтъ, има право да спира издаването на банкнотитѣ отъ сръбъренъ еталонъ и даже да изисква отъ казанната банка откупуванието назадъ часть или всичкитѣ издадени банкноти отъ тоя еталонъ.

Формата и стойността на банкнотитѣ съ сръбъренъ еталонъ се опрѣдѣля отъ банката и се подобрява отъ правителството“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема по принципъ прочетения законопроектъ, да си вдигне ржката. (Единъ — двама вдигатъ). Приема се.

Кога желае Нар. Събрание да стане второто четение на тоя законопроектъ? (Гласове: Сега). Който не е съгласенъ сега да стане второто му четение, да си вдигне ржката. (Двама-трима вдигатъ). Значи сега ще стане второто четение.

„ЗАКОНЪ

за допълнение чл. 4 отъ закона за учреждението на Българската Нар. Банка, утвърденъ съ указъ под № 19 отъ 27 Януарий 1885 година.

Сжщата Банка има тоже исклучителното право да издава и банкноти отъ сръбъренъ еталонъ, които ще се приематъ за платежи въ ковчезничествата и въ всичкитѣ правителствени учреждения, съ исклучение на митницитѣ.

Тя е длъжна да нази постоянно въ касата си сръбърна монета за едно количество равно съ третата часть отъ стойността на издаденитѣ банкноти съ сръбъренъ еталонъ. Тия банкноти ще се заплащатъ веднага на прѣд-явителя въ сръборо, както въ централното сѣдалище на Банката, тѣй сжщо и въ нейнитѣ клонове.

Финансовия Министръ, по рѣшението на Министерский Сѣвѣтъ, има право да спира издаването на банкнотитѣ отъ сръбъренъ еталонъ и даже да изисква отъ казанната банка откупуванието назадъ часть или всичкитѣ издадени банкноти отъ тоя еталонъ.

Формата и стойността на банкнотитѣ съ сръбъренъ еталонъ се опрѣдѣля отъ банката и се подобрява отъ правителството“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема закона за допълнение чл. 4 отъ закона за учреждението на Българската Народна Банка, да си вдигне ръката. (Единъ — двама вдигатъ). Значи, приема се.

Третото му четение ще стане подиръ обѣдъ.

Иде слѣдъ това на дневенъ редъ третото четение на закона за внасяние и изнасяние едъръ и дребенъ добитъкъ и суровитѣ му произведения.

Секр. Благоевъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за внасяние и изнасяние едъръ и дребенъ добитъкъ и суровитѣ му произведения.

Чл. 1. Всѣкакъвъ едъръ и дребенъ добитъкъ, произхождащъ отъ странство, както и суровитѣ му произведения, като прѣсно и сушено мѣсо, солени черва, нетопена лой, овча вълна, козина и краवेशки косми, рогове, копита, кости и други сурови произведения могатъ да се внасятъ въ Княжеството подъ слѣдующитѣ условия:

а) Стопанитѣ имъ трѣбва да сж снабдени съ свидетелства за произхожданието имъ, издадени отъ надлѣжителнитѣ санитарни власти.

Забѣлъжка. Тия свидетелства могатъ да се издаватъ отъ общинскитѣ власти, когато пограничното население, находяще се на разстояние на 15 километра отъ границата, внася за своя нужда до 5 глави едъръ или до 25 глави дребенъ добитъкъ.

б) Добитъкътъ и суровитѣ му произведения трѣбва да се прѣгледватъ отъ ветеринарно лице, което да констатира, че между внасянитѣ добичета не се намира нито едно болно или подозрѣно за заразено отъ нѣкаква епизоотическа болѣсть; а за произведенията, че тѣ произлизатъ отъ здравъ добитъкъ, че сж добръ запазени и че не сж врѣдителни за общественното здравие.

Чл. 2. Провѣряването на ветеринарнитѣ свидетелства, както и прѣгледването внасяния добитъкъ и произведенията му, ставатъ отъ назначенитѣ за тая цѣль лица и само въ опрѣдѣленитѣ отъ Министерството на Финанситѣ митници и пунктове въ споразумѣние съ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 3. Въ ветеринарнитѣ свидетелства за произхожданието на добитъка и на суровитѣ му произведения, за които е дума въ пунктъ а на чл. 1 отъ настоящия законъ, трѣбва да бжде отбѣлезано, че добитъкътъ и суровитѣ му произведения произхождатъ отъ мѣстностъ, въ която, както и на разстояние отъ 30 километра околорѣсть, при издаването на свидетелството и 40 дни прѣди това издаване, не е врѣзувала никаква заразителна болѣсть, която да е заплашвала този родъ добитъкъ.

Въ тѣзи свидетелства трѣбва още да е отбѣлезано, че въ мѣстноститѣ, прѣвъ които е минавалъ добитъкътъ, не е сжществувала никаква епидемическа болѣсть.

Забѣлъжка. Свидетелствата трѣбва да сж придружени отъ прѣводъ на български или френски языкъ, завѣренъ отъ общинскитѣ власти на държавата, отъ гдѣто става внасянието.

Чл. 4. За прѣгледването на добитъка и суровитѣ му произведения, ступанитѣ плащатъ една такса, както слѣдва:

За 1 до 10 включително глави едъръ добитъкъ — 2 лева;

Отъ 10 на горѣ, за всѣка глава — 20 ст.

За дребенъ добитъкъ: 1 до 100 глави по 5 ст. за всѣка глава, а отъ 100 на горѣ по 2 1/2 ст.

За всѣка кожа отъ едъръ добитъкъ по 2 1/2 ст. а отъ дребенъ по 1 ст.

За пресно мѣсо, отъ 1—25 килограмма 50 ст.; — отъ 25—100 килограмма — 2 ст. за всѣки килограмъ и отъ 100 килограмма на горѣ за всѣки килограмъ по 1 ст.

За сушено и прѣработено сурово мѣсо, взема се половината отъ таксата за прѣсното мѣсо.

За рогове, копита и кости взема се 15 стотинки за 100 килограмма.

За други произведения, ампакетирани въ бѣчви, човали и пр. — за всѣко парче по 50 ст.

Тия такси се събиратъ отъ Митническитѣ власти едновременно съ другитѣ приходи за въ полза на държавното съкровище.

Чл. 5. Домашния добитъкъ и суровитѣ му произведения, които се изнасятъ изъ Княжеството, при всичко че сж прѣгледани и освидѣтелствувани отъ ветеринарнитѣ лѣкари въ мѣстноститѣ отъ кдѣто произхождатъ, могатъ да бждатъ повторно прѣгледвани и отъ пограничнитѣ ветеринарни лѣкари, ако това изрично се иска отъ държавата, съ която е сключенъ договора за внасянието отъ Княжеството добитъкъ и произведенията му.

Чл. 6. Като погранични ветеринарни лѣкари, назначаватъ се, по приетия рѣдъ, само такива ветеринарни лѣкари, които иматъ право на практика въ Княжеството.

Чл. 7. Пограничнитѣ ветеринарни лѣкари, получаватъ сжщата плата, както и окръжнитѣ ветеринарни лѣкари.

Чл. 8. Длъжността на пограничнитѣ ветеринарни лѣкари може да се изпълнява и отъ окръжнитѣ или други ветеринарни лѣкари, а въ крайна нужда и отъ окръжнитѣ ветеринарни фелдшери.

Всичкитѣ тия се назначаватъ като врѣменно изпълняющи длъжността и получаватъ добавочно възнаграждение, 1/3 отъ заплатата си.

Чл. 9. Пограничнитѣ ветеринарни лѣкари за всичко, което се отнася до службата имъ т. е. прѣгледването на добитъка и суровитѣ му произведения, ще се отнасятъ направо до Гражданската Санитарна Дирекция.

Чл. 10. Единъ особенъ правилникъ изработенъ отъ Медицинския Съвѣтъ, ще опрѣдѣли подробноститѣ за приспособлението на настоящия законъ.

Чл. 11. Този законъ ще се приложи въ дѣйствието въ разстояние на единъ мѣсець отъ деня на обнародването му въ „Държавния Вѣстникъ“.

М-ръ Г. Начовичъ: Въ чл. 8 ще моля да се заличатъ слѣдующитѣ думи: „а въ крайна нужда и отъ окръжнитѣ ветеринарни фелдшери“.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира закона изцѣло съ поправката на г-на М-стра. Който не приема изцѣло закона за

внасяние и изнасяние едъръ и дребенъ добитъкъ и суровитъ му произведения тѣй, както се прочете съ поправката на г-на М-стра, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Иде слѣдъ това трето четение на законопроекта отъ Военното М-стерство за загубитѣ отъ бившия офицеръ капитанъ Телеснишки.

Секр. Д-ръ Стояновичъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за да се запишатъ като държавна загуба 30.895 лева 91 стот. произходящи за такива по смѣткитѣ на покойния капитанъ отъ запаса на армията Телеснишки (Владимиръ) за прѣзъ битността му като командиръ на бившата Старо-Загорска Окр. Жандармерийска Рота отъ 1883 до 1885 година включително.

Чл. 1. Да се запишатъ като загуба на държавата 30.895 лева 91 ст. като злоупотрѣбени отъ покойния капитанъ отъ запаса на армията Телеснишки (Владимиръ) за прѣзъ битността му като командиръ на бившата Ст. Загорска Окр. Жандарм. Рота отъ 1883—1885 година включително, а именно по слѣдующия начинъ:

а) като налични останали въ брой на ржцѣ у капитанъ Телеснишки и неповърнати отъ послѣдния по принадлежностъ въ хазната 8.262 л. 91 ст.

б) като записани на расходъ по надлѣжнитѣ книги, но неопровдани отъ капитанъ Телеснишки чрѣзъ надлѣжни за това документи 21.365 л. 14 ст.

в) като претенции заявени отъ бивши подчинени на капитана Телеснишки долни чинове — жандарми, които претенции като причинени отъ упомянатия Телеснишки въ врѣме когато тоя послѣдния е билъ на държавна служба и по служебенъ начинъ сж истеглени отъ държавния бюджетъ за 1891 година 1.267 л. 86 ст.

А всичко 30.895 л. 91 ст.

Или тридесетъ хиляди осемстотинъ и деветдесетъ и петъ лева и 91 стотинки“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема изцѣло, въ трето четение, прочетения законъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Иде слѣдъ това третото четение на закона за загубитѣ отъ бившитѣ Южно-Български войсковы части.

Секр. Д-ръ Стояновичъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за да се запишатъ като държавна загуба 29.368 лева 82 ст. произходящи по смѣткитѣ отъ 3.801.850 лева 91 ст. на бившитѣ, Южно-Български войсковы части, за врѣмето отъ 1 Мартъ 1885 година до 1 Мартъ 1886 Румелийска финансова година.

Чл. 1. Да се запишатъ като загуба на държавата 29.368 лева 82 ст., която, споредъ приложенитѣ къмъ настоящия законъ именни списъци подъ № № 911,

913, 915, 916, 918 и 919 се е открила по смѣткитѣ на бившитѣ Южно-Български войски за врѣмето отъ 1 Мартъ 1885 до 1 Мартъ 1886 Румелийска бюджетна година и която е причинена по слѣдствие отъ съединението (6-й Септемврия 1885 год.) на Южна съ Сѣверна България и отъ послѣдующата по това съединение прѣзъ сжщата год. Сръбско-Българска война.

Чл. 2. Въ случай, че впоследствие се укаже на Военното Министерство възможностъ да прибере нѣкои отъ поединичнитѣ количества на списъцитѣ въ прѣдидущия членъ, било по доброволенъ или било по сѣдебенъ начинъ, то събранитѣ по тоя начинъ сумми да се записватъ като доходъ на държавата“.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема изцѣло прочетения законъ за загубитѣ отъ бившитѣ Южно-Български войсковы части, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

На дневенъ редъ иде прѣдложението на Бургаския народенъ прѣдставителъ К. Попповъ за допълнение на чл. 8 отъ закона за населяване на ненаселенитѣ земи въ България.

„Прѣдложение

На Бургаския народенъ прѣдставителъ К. Попповъ.

На основание чл. 109 отъ Конституцията, прави слѣдующето прѣдложение.

Чл. 8-ий отъ закона за населяване на ненаселенитѣ земи въ България, да се допълни така: „Прѣселенцитѣ се освобождаватъ отъ плащанието на емлякъ и десѣтъкъ въ расстояние на 3 години и отъ военна тежба въ расстояние на 7 години отъ денътъ на прѣселванието имъ“.

Къмъ сжщия членъ, да се прибави слѣдующата:

Заблѣжка: Прѣселенцитѣ отъ Турция не се ползуватъ отъ горнитѣ привелегии.

М-ръ Ст. Стамболовъ: Въ заблѣжката прѣдъдумата „Турция“ да се каже „Европейска“.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема изцѣло прочетеното прѣдложение на г-нъ К. Попповъ, съ поправката на г-на М-ра Президента, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Иде на дневенъ редъ докладъ на бюджетарна комиссия. Моля г да докладчицитѣ. (Гласове: Нѣма готовъ докладъ). Тогавъ на дневенъ редъ иде доклада на комиссията по М-рството на Правосѣдието.

Г-нъ докладчикъ има думата.

Доклад. М. Милевъ: Г-да прѣдставители! На докладъ отъ комиссията има едно прошение отъ Младенъ Павловъ отъ гр. Видинъ, живущъ въ гр. Орѣхово. Младенъ Павловъ е осжденъ отъ Софийския Апелативенъ Сждъ на шестъ мѣсеченъ затворъ, който затворъ обаче по ходатайството на сжщия сждъ билъ намаленъ на 7 дни. Той е билъ осжденъ за туй, защото прѣзъ 1852 година неправилно арестувалъ единъ човѣкъ, нѣкой си Трифонъ Цановъ отъ Ломъ. Това като е било неправилно, на основание ст. ст. 811, 815, п. 3, 816 и 835 отъ Врѣменъ

Съдебни Правила и чл. 203 отъ Оттом. Наказтел. Законъ, просителя билъ осъденъ на наказанието, което казахъ. Въ 1884 год. той билъ уволненъ отъ служба по собствено желание и се занимавалъ съ адвокатство. Подиръ издаването на закона за адвокатитѣ било му отнето правото да адвокатствува, защото Софийския Апелативенъ Сждъ истълкувалъ, чл. 7 буква г отъ закона за адвокатитѣ, споредъ който той неможалъ да бжде адвокатъ, понеже билъ осъденъ за прѣстѣпления по службата. Комиссията намира, че Апелативния Сждъ е криво истълкувалъ тоя членъ, защото отъ другитѣ алинеи на сжщия членъ се вижда, че закона е отнелъ правото на тия лица да бждѣтъ адвокати, които бждѣтъ осъдени н затворъ за лжжовна кльтва и свидѣтелствуване, за користни цбли, за развратъ, за кражба, за обсебване, за грабежъ-разбойничество, — за измама, за поправка на документи, лжжарски свидѣтелства, марки, печати и други знаци, за банкрутство и прѣстѣпления противъ нравственността, така щото като се земе прѣдъ видъ, че тия прѣстѣпления сж изброени по нагорѣ и не е казано, че може да се отнима правото на едно лице да се занимава съ адвокатска професия, за удряние или нанисание побой, или за оскръбление, за туй комиссията намѣри, че правилното тълкувание на тая алинея отъ чл. 7, да се разбира така, че нѣматъ право да бждѣтъ адвокати тия лица, които подпадатъ въ кръга на тия прѣстѣпления. Напр. единъ сждия, ако вземе взятка, или фалшифицира нѣкой документъ, или направи нѣщо безнравствено като сждия, или адвокатъ, тогава закона му отнима правото да адвокатствува. За това комиссията намѣри за нужно да се даде таково тълкувание на чл. 7 буква г отъ закона за адвокатитѣ, че прѣстѣплението, което е извършено отъ Павлова, именно арестуването на едно лице неправилно, не е отъ тия прѣстѣпления, които подпадатъ въ буква г на чл. 7.

Прѣдъ видъ на всичко това, моля Нар. Събрание да признае за правилно тълкуванието на комиссията, като признае сжщеврѣменно, че неправилно е дадено отъ Апелативния Сждъ тълкуванието.

Ст. Ив. Цвикю: Г-да прѣдставители! При разглежданието тоя въпросъ въ съдебната комиссия, азъ неможахъ да се съглася като имахъ прѣдъ видъ това. Единъ чиновникъ извършилъ прѣстѣпление по службата прѣвишилъ властта си, признавъ отъ криминалното сждилище за виновенъ, наложено му наказание отъ страна на единъ сждъ, да идваме да даваме тълкувание неправилно на чл. 7 ал. г отъ закона за адвокатитѣ, когато въ края на тая алинея се казва, че и лицата, които сж извършили прѣстѣпление по службата и по адвокатско звание, не могатъ да бждѣтъ адвокати. Отъ ясниа смисль на закона се разбира, че чиновникъ, който извърши прѣстѣпление по служба най-напрѣдъ сжденъ и осждъ нъ и се признае за виновенъ отъ сжда, не може да бжде нито сждия, нито адвокатъ. Като е туй, мисля, че Нар. Събрание нѣма право да отмѣнява една съдебна присжда, постановена отъ единъ сждъ, по установения редъ. Не

ще съмнѣние, че ако направимъ това, ще прѣвишимъ своята власть, безъ да имаме право да влизаме въ разискване. У насъ е извѣстно, че тълкуванието на законитѣ става въ двѣ учреждения, първото е Нар. Събрание, второто е Кассацията. Ако комиссията, въ която и азъ съмъ членъ, бѣше се произнесла така, щото да се даде тълкувание на чл. 7 ал. г отъ закона за адвокатитѣ, и Нар. Събрание като даде правилното тълкувание на члена, трѣбваше г-нъ докладчика да докладва това прошение, което е подадено отъ тоя бивши сждия. Но азъ подъ никакъвъ начинъ немога да се съглася да се опрости тоя човѣкъ, който е осъденъ на 6 мѣсеца затворъ, защото е извършилъ прѣстѣпление по служба. Ако направимъ това безъ да дадемъ тълкувание на закона за адвокатитѣ, ще допуснемъ една неправилность. Има и друго нѣщо. Ако допуснемъ на единъ такъвъ сждия, който е пожелалъ да земе, безъ да сжществуватъ законни причини, да арестува единъ човѣкъ, ако допуснемъ такъвъ прецедентъ, увѣрявамъ ви, че много чиновници и сждии ще се намѣратъ, които безъ да обръщатъ внимание на наказанието на закона, ще тѣ уловятъ за яката и ще тѣ спрѣтъ. За туй по-добрѣ би било прѣди да се произнесемъ по въпроса, да се внесе на тълкувание ал. г отъ чл. 7 и когато Нар. Събрание даде тълкувание, че може и лицата, които сж били осждени за прѣстѣпление като чиновници, да се занимаватъ съ адвокатство, тогава можеше да се докладва въ Нар. Събрание прошението; но до като не се даде тълкувание на тоя законъ, ще моля да не приемате прѣдложението на комиссията.

Доклад. М. Милевъ: Г-да прѣдставители! Азъ имамъ да добавя и това, че когато комиссията имаше своето засѣдание, тамъ присжтствуваше и г-нъ М-стра на Правосъдието. Неговото мнѣние е съгласно съ мнѣнието на комиссията, че правилното тълкувание, което трѣбва да се даде на чл. 7 буква г отъ закона за адвокатитѣ е това, което казахъ по напрѣдъ.

Г-нъ Цвикю каза, че съ това тълкувание прѣли сме да си прѣвишимъ властта, и, че понапрѣдъ трѣбвало Събранието да се произнесе, какво тълкувание трѣбва да се даде на тоя членъ, а послѣ това да се опрощава Младенъ Павловъ. Г-да прѣдставители! Мене ми се чини, че г-нъ Цвикю се лжже въ тоя случай, защото азъ ви казахъ, че той е билъ осъденъ на една седмица затворъ и е излѣжалъ затвора си. Шестъ мѣсеца му е било наказанието, но сжда е ходатайствувалъ прѣдъ Негово Височество да се намали наказанието на една седмица и наказанието му е било отмѣнено. Той е излѣжалъ наказанието си една седмица затворъ още въ 1883 год. Отъ тогава насамъ той е адвокатствувавалъ; но съ влизанието на закона за адвокатитѣ въ сила въ 1888 или 1889 год, окръжния сждъ възъ основание на това, че въ чл. 7, буква г стоятъ думитѣ, че лицата, които сж осждени за прѣстѣпления по служба и по адвокатско звание, нѣматъ право на адвокатство, отнелъ му правото да адвокатствува. Просителя дава сега прошение, за да

се даде правилно тълкувание на тоя членъ отъ закона за адвокатитѣ. Комиссията въ съгласие съ г-на М-ра на Правосъдието намира, че дѣйствително случая, който е станалъ причина за отнемане правото на адвокатствование на Младенъ Павловъ, не е случайтъ, който прѣдвижда чл. 7, буква з отъ закона за адвокатитѣ. Тукъ трѣбва да се разбира, за лице, което при изпълнение на служебнитѣ си обязанности е извършило прѣстѣпление съ користолюбива цѣль, или противоравствено, или пакъ прѣстѣпление, което се счита опозоряюще, а пакъ едно неправилно арестување може да става винаги съ единъ чиновникъ. За това казвамъ, понеже това прѣстѣпление не се счита опозоряюще, както и прѣстѣпление за нанисание побой при изпълнение на служебнитѣ обязанности, което закона не счита за таково, че могатъ да отнематъ правото на едно лице да адвокатува; за туй комиссията намира, че съдѣтъ неправилно е истълкувалъ чл. 7, буква з отъ закона за адвокатитѣ.

Прѣдъ видъ на всичко това, азъ моля Събранието да признае, че правилното тълкувание на тоя членъ е, че това прѣстѣпление не спада подъ тия, които отнематъ правата на едно лице да се занимава съ адвокатство. (Гласове: Исчерпанъ е въпроса) Освѣтъ това имамъ да добавя г-да прѣдставители, че той е старъ поборникъ, билъ е въ четата на Хр. Ботевъ.

Ст. Ив. Цвикю: Азъ, г-да прѣдставители, въ кратко ще възразя на г-на докладчика, който ви убѣждава да давате криво тълкувание на буква з отъ членъ 7 отъ закона за адвокатитѣ. Лице осъдено на шестъ мѣсеченъ тъмниченъ затворъ, не ще съмнѣние, че то тукъ е лишено отъ правото си да бѣде адвокатъ или съдия. Въ тѣзи алинея на членъ 7 се казва „и лице за прѣстѣпление по служба и адвокатско звание“. Какво тълкувание можемъ да дадемъ на тѣзи думи. Ако е извършилъ прѣстѣпление той, като съдия, не ще съмнѣние, че единъ съдъ не щѣше да му наложи 6 мѣсеченъ затворъ. Истина, при постановлението на присѣдата на това лице окръжъ е далъ точно и правилно тълкувание на тѣзи алинея, защото не може да се допусне, когато единъ съдъ постанови една присѣда и когато е далъ едно тълкувание на закона, че той не е ималъ право и не ще съмнѣние и да апелира или кассира, апелацията или кассацията ще е признала за правилно приспособенъ закона. Ний сега трѣбва да отидемъ въ разрывъ съ кассацията. Кассацията е признала и истълкувала, че дѣйствително наказанието, което се налага на Ивана е наказание справедливо. И какво е станало слѣдъ това? Съдѣтъ е постановилъ на мѣсто 6 мѣсеца да лѣжи 7 дена. Но съ помилванието на едно лице, което има присѣда влѣзла въ законна сила, не ще каже, че той се освобождава отъ присѣдата, която тѣжи надъ него. Щомъ е присѣда, за помилвание остава на Държавния глава. Държавния глава може да помилва всѣкога, но присѣдата си е присѣда. Следователно тукъ, когато съществува една шестмѣсечна присѣда за едно таково прѣстѣпление, ний не можемъ

сега да даваме противно тълкувание отъ това, което е дала кассацията; защото ако е работата да отиваме въ разрывъ съ кассацията, то ще да се явхтъ други лица да искатъ обратното тълкувание на закона.

Г-нѣ докладчикъ каза, че отъ тѣзи послѣдна алинея се разбираше, че не сѣ тѣзи прѣстѣпления, по които може да се отнематъ правата на адвокатско звание. Ами че какви сѣ? Прѣстѣпления. Единъ мировий съдия, на когото е прѣдставено да съди и да раздава правосъдие въ една околия, да си позволи безъ да съществува законъ да улови нѣкого за ржката и да го затвори. А какво е слѣдъ това? Ако той осъдилъ нѣкого съ присѣда справедлива, не ще съмнѣние, че лицето ще се задържи.

На какво основание този мировий съдия е задържалъ едно лице, безъ да има влѣзла въ законна сила присѣда? И това ми казва г-нѣ докладчикъ, че не било прѣстѣпление опозоряюще. Е, че какво е? По-вече отъ опозоряюще. Защото единъ човѣкъ когато не е виновенъ, всѣки, който посегне на него да го арестува, той ще бѣде припоставенъ. Благодарение, че Трифонъ Пановъ е билъ доста хладнокрѣвенъ да защити своята тѣлесна прикосновенност. Сега ако допустнемъ това, увѣрявамъ ви, че ще се намѣрятъ много съдии и много чиновници, които безъ да иматъ право, ще улавятъ хората за яката и ще ги заpirатъ.

Не ще съмнѣние, г-да прѣдставители, че за да се помогне на единъ човѣкъ, трѣбва да бѣдемъ пощедри, но ако помогнемъ на едного, ще онеправдаемъ другито.

Ако негова милость искаше да му се опростятъ неговитѣ прѣстѣпления, — понеже това е вече станало прецедентъ, — може да му се опрости и лицето, което е осъдено можемъ да го опростимъ; но сега като негова милость е правилно осъденъ и има присѣда влѣзла въ законна сила, да даваме обратна сила на закона, азъ мисля, че е несправедливо, защото съ това ще дадемъ възможность да се арестуватъ лица, безъ да съществува такъвъ законъ.

Докладъ: Г-да прѣдставители! Мене ми се вижда тѣй, или азъ не можъ да ся обясня, или г-нѣ Цвикю не може да ме разбере; защото г-нѣ Цвикю Ви прѣдстави работа, като, че този човѣкъ е далъ прошение, че иска да го опрощаваме и захвана да навежда доводи, че само държавния глава има право да опрощава.

Азъ казахъ, че нѣма внесено прошение за опрощаване наказание или да му се възстановхтъ нѣкакви права, тѣй като самата присѣда не му е отнела никакви права.

Г-нѣ Цвикю не е да не знае, че за да се лини единъ човѣкъ отъ гражданскитѣ и политически права, трѣбва да е казано за това въ присѣдата и то става само тогава, когато този човѣкъ е извършилъ едно позорно прѣстѣпление.

Г-нѣ Цвикю така също знае, че има нѣкои присѣди напр. за една недѣля затворъ, които така също не отнематъ гражданскитѣ и политическитѣ права, тѣй като не всѣко прѣстѣпление се счита позорно, не за всѣко

прѣстѣпление може да се отниматъ правата, каквито и да било на едно лице Г-нъ Цвику казва още, че ако сме дадали такова тълкувание на чл. 7-и отъ закона за адвокатитѣ, щѣли сме да дойдемъ въ разривъ съ кассацията. Г-нъ Цвику се лъже и тукъ, за туй, защото съгласно съ чл. 11-и отъ закона за адвокатитѣ, процеса не може да отиде въ кассационния съдъ, защото членъ 11-и казва, че постановленията на апелативния съдъ се считатъ за окончателни. Слѣдователно, кассацията не е имала възможность да се занимава съ този въпросъ, т. е. по работата на Младена Павловъ. За това не може да се дойде до разривъ до несъгласие съ кассацията.

Г-нъ Цвику казва, че този човѣкъ, билъ правилно и законно осъденъ и пр. Никой не може да оспорява, това. Единъ пътъ има присѣда влѣзла въ законна сила и лицето излѣжало една недѣля затворъ, разбира се, че по нататъкъ никой не може да оспорява да ли е правилна или неправилна присѣдата, до като не се издаде втора присѣда, която да унищожавя първата, нито пъкъ лицето казва, че е неправилно осъдено. Той казва само, че Орѣховский окр. съдъ направилъ е едно тълкувание на чл. 7-и буква г отъ закона за адвокатитѣ, понеже ми отнима правата на адвокатствование, когато закона не ги отнима.

За това именно комиссията намира, че прѣстѣплението, което е извършено отъ Младенъ Павловъ не е опозорително; слѣдователно не е отъ тѣзи пристѣпления, които да да му отниматъ нѣкой права.

Г-нъ Цвику не е да не знае, че за тия прѣстѣпления, които сж изброени въ закона за адвокатитѣ, съдилищата не отниматъ правата за да бжде нѣкое лице избирателъ или избираемъ за народенъ прѣдставителъ или друга изборна длѣжностъ.

Щомъ единъ пътъ това е така, трѣбв да бждемъ справедливи въ тълкуванието както на избирателния законъ, тѣй сжщо и на този, че се отниматъ правата както на избираемостъ, тѣй сжщо и на адвокатство. А Младенъ Павловъ не е осъденъ за позорно прѣстѣпление, слѣдователно не може да му се отниматъ правата.

(Гласове: Исчерпанъ е въпроса).

П. Зографски: (Гласове: исчерпанъ е въпроса).

Г-да Прѣдставители! Макарь, че не разбирамъ толкозъ отъ адвокатски работи, но мене ми се вижда, че има една неправилностъ въ тѣзи процедура, тукъ ний искаме да допустнемъ, като че си е присвоилъ съдътъ едно неправилно тълкувание и иска да даде обратна сила на закона. Този законъ е издаденъ въ 1889 год., а човѣка е извършилъ прѣстѣплението прѣзъ 1883 година. Отъ 1883 година до 1889 година, той е адвокатствувалъ и никой законъ не го е спрѣлъ; слѣдователно, ако да не бѣше се издалъ този законъ, той щеше да продължава да адвокатствува. Но въ този законъ се казва, който е осъденъ; азъ го разбирамъ това за напрѣдъ; но той-закона-не може да има обратна сила.

Тѣй щото ако му дадемъ обратна сила, колко хора ще намѣрите, а въ това число може би и г-нъ Цвика

по нѣкое дѣло и да го лишимъ отъ адвокатско право. Слѣдователно ний не можемъ да рѣшимъ да даватъ съдитиѣ обратна сила на законитѣ.

(Гласове: Исчерпанъ е въпроса).

Д. Тончевъ: Г-да Прѣдставители! Въпроса ще се опростотвори, ако рѣшимъ къмъ какво се стрѣмимъ, да ли и желаемъ да постановимъ едно рѣшение, което да помогне на Младенъ Павловъ, или желаемъ да дадемъ едно тълкувание на чл. 7-и отъ закона за адвокатитѣ.

Ако се стрѣмимъ да помогнемъ на Павлова, не ще може, защото ако даже истълкуваме този членъ, както го истълкува г-нъ докладчикъ на комиссията, то г-нъ Павловъ нѣма да може да се възползува, защото ще състави въпросъ; да ли тълкуванието на Нар. Събрание съставлява поводъ за отмѣнение на едно рѣшение, което е постановено,

Азъ мисля, г-да прѣдставители, че това нѣма да послужи на Младенъ Павловъ, защото, ако тълкуванието на Нар. Събрание можеше да послужи за отмѣнение на извѣстно рѣшение, бждете съгласни, че ще дойджтъ лица по граждански и углавни процеси и ни поискатъ тълкувание на извѣстни членове, да могатъ да се домогватъ за отмѣнение на нѣкои рѣшения.

Напр. Кассационния съдъ допуца тълкувание на извѣстни членове отъ закона за земитѣ, който дава право на обратна сила да могатъ купени имущества да се откупуватъ.

Кассацията очевидно тълкува го крайно неправилно и вслѣдствие на това хората сж губили много процеси и продължаватъ да ги губятъ. Ако ний днесъ тълкуваме чл. 45 отъ закона за земитѣ, ний ще го истълкуваме противно на тълкуванието на кассацията, но слѣдва ли отъ това, че всички хора, които сж изгубили процеситѣ ще могатъ да искатъ подновяване на своитѣ процеси? Не.

Ако единъ съдъ е осъдилъ едно лице за едно углавно прѣстѣпление и послѣ Нар. Събрание истълкува, че дѣянието, за което извѣстно лице е осъдено не е прѣдвидено като прѣстѣпление отъ закона, ще може ли отъ това да се възпокува? Тукъ има една разлика въ тѣзи въпроси, когато се касае за углавни и когато се касае за граждански процеси. Ако Нар. Събрание по нѣкое гражданско дѣло истълкува, че дѣйствително не е имало прѣдвидено прѣстѣпление въ закона, за което е осъдено отъ страна на законодателя, тогазъ не остава освѣнъ лицето, което е било осъдено да се възползува отъ това и да поиска отмѣняванието на присѣдата.

Прѣдъ видъ на това, мисля, че можемъ да се ограничимъ само на тълкуванието на чл. 7-й отъ закона за адвокатитѣ, безъ да се отнасяме до личността на Младенъ Павловъ.

Нека и ний тълкуваме членъ 7-й както разбираме и послѣ Младенъ Павловъ ако може, нека се възползува, че Орѣховский Мировий Съдия постановилъ рѣшение върху неговата съдба и че това може да се унищожи.

По самото същество на въпроса, да ли дѣйствително членъ 7 буква г прѣдвижда това прѣстѣпление, съ

което е наказанъ Младенъ Павловъ, можемъ да рѣшимъ както щемъ. Ако ний постановимъ, че въпросната алинея липшава отъ право на адвокатствование Младенъ Павловъ, то не ще съмнѣние, че таково тълкувание трѣбва да даждъ и сѣдилищата на този членъ.

Азъ мисля, г-да прѣдставители, че при тълкуванието на този членъ, именно за прѣстъплението на незаконно арестуване, трѣбва да имаме прѣдъ видъ, че това съставлява единъ въпросъ отъ практическа страна на дѣлото, защото ако въ присѣдата е констатирано, че лицето, което е осъдено за незаконно арестуване е арестувало лице умишлено, а не по незнание на закона. не ще съмнѣние, че института трѣбва да бѣде другъ. Ако ли пакъ лицето е осъдено за незаконно арестуване, но въ сѣдебното рѣшение се констатира, че сѣдътъ е дѣйствувалъ по незнание и небрѣжностъ, тогазъ другъ е института. Тукъ има разлика въ осъжданията.

Наистина и за незнание на законитѣ и за умишленность сѣдията ще бѣде наказанъ, но института по отношение къмъ неговитѣ граждански права, нѣма да е еднакъвъ. Това го има даже въ наказателния законъ. Този, който е убилъ случайно, плаща само глоба, а този, който е убилъ умишлено, освѣнъ на граждански врѣди, осъжда се и на затворъ.

За това ще помоля Нар. Събрание да приеме, че ако сѣдия или въобще длъжностно лице, което е осъдено за незаконно арестуване по незнание законитѣ, или че тъй ги е разбирало, да не подпада подъ таково слѣдствие за да се лишава отъ граждански права. Но нѣка се констатира г-да прѣдставители, че това е извършено дѣйствително умишлено или неумишлено.

Това е единъ принципаленъ въпросъ и рѣдко се случва да се издаватъ такива присѣди или да се констатира това.

За това ще помоля Нар. Събрание да приеме тълкуванието на г-на докладчика, като се задържа въ резерва, че всѣкога въ присѣдата трѣбва да се глѣда до колко лицето трѣбва да се счита виновно, да ли е направило това умишлено или по незнание или по неговото разумѣние, тъй е трѣбвало да постѣпи.

Ст. Цвикию: Азъ мисля, г-да прѣдставители. . . . (гласове: исчерпанъ е въпросътъ!) като се ограничимъ да даваме само тълкувание (гласове: исчерпанъ — тропание).

Прѣдсѣд.: Г-нъ Цвикию! Понеже има изявления, че въпросътъ е исчерпанъ, ще трѣбва да се произнесе Нар. Събрание. Желаетъ ли Нар. Събрание да се говори още? (Гласове: не желаетъ). Които желаятъ да се говори още, да си вдигнатъ рѣката. (Вдигатъ само 3). Значи нѣма да се говори.

Какво прѣдлага г-нъ докладчикъ?

Доклад.: Комиссията прави прѣдложение да се даде тълкувание на чл. 7 ал. 2, отъ закона за адвокатитѣ, че прѣстъпление за каквото е осъденъ Младенъ Павловъ, както и за прѣстъпления, които не се считатъ порочни съгласно съ закона, немогутъ да отнѣматъ пра-

вата на едно лице да се занимава съ адвокатство. Това е тълкуванието, което дава комиссията на тоя пунктъ отъ чл. 7 на закона и прѣдлага на събранието да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира, който не е съгласенъ съ тълкуванието, което комиссията прѣдлага на ал. 2, отъ чл. 7 на закона за адвокатитѣ, да си вдигне рѣката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. М. Милевъ: Има второ едно прошение отъ Мирчо Сгояновъ, бивши секретаръ въ Дирекцията на Правосъдието въ Румелия, който иска възъ основание на това, че е стоялъ отъ 20 Октомврий до 5 Декемврий въ Дирекцията на длъжността си, — указътъ му е съобщенъ на 5 Декемврий, а казва, че заплатата му прѣстанала отъ 20 Октомврий, — припадающата му се заплата. Съ една рѣчь иска жалванието си, което му се слѣдва отъ 20 Октомврий до 5 Декемврий, когато получилъ указътъ. Освѣнъ това иска, понеже длъжността му се закрила, възъ основание на закона за отчета, чл. 100 и тримѣсечно възнаграждение.

Комиссията намира, че колкото до възнаграждението, просителътъ нѣма право да получи такъво, защото длъжността му не е била закрита, а споредъ указа се види, че той е билъ уволненъ. Г-нъ М-стръ на Правосъдието е тоже съгласенъ да му се плати само отъ 20 Октомврий до 5 Декемврий. За това моля Народното Събрание да признае, че просителя има право да получи заплатата за мѣсець и половина.

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли народното Събрание да се говори . . . Г-нъ Начовъ има думата.

Ем. Начовъ: Г-да прѣдставители, азъ мисля, че това прѣдложение не трѣбва да се приеме. има за тия работи законъ и може просителътъ да се отнесе до М-нистерството, което ако намѣри, че заслужава да му се плати, ще му плати.

Доклад.: Ще кажа на г. Начова, че то е съгласно указа: указътъ е отъ 4 Декемврий, съобщенъ му е на 5 Декемврий, а му се казва, че заплатата му се прѣкъсва отъ 20 Октомврий, безъ да има за това нѣкакви мотиви. За това той се счита онеправданъ отъ това дѣйствие на Директора на Правосъдието. За това нѣщо комиссията направи справка въ книгата по Министерството на Правосъдието и отъ указа и доклада за уволнението на чиновника и намѣри, че нѣма основания да му се не плати за 1½ мѣсець слѣдующата му се плата. Пакъ до тримѣсечното възнаграждение, понеже въ указа не е казано, че му се закрива длъжността, а просто че се уволнява, не трѣбва да получи никакво възнаграждение.

М-ръ Начовичъ: Г-да прѣдставители, и азъ съмъ на мнѣнието на г-нъ Начова да се отнесе просителътъ до надлѣжний М-ръ, който ще бѣде справедливъ и ако има просителътъ право, ще го удовлетвори.

Доклад.: Г-нъ Министръ бѣше въ комиссията при обсъжданието на тоя въпросъ и той се съгласи съ заключението на комиссията.

Прѣдсѣд.: Понеже и г-нъ М-ръ на правосъдието се съгласилъ, то ще се вотира прѣдложението на комиссията, което е да се плати на Мирчо Стояновъ за мѣсець и половина припадащата му се плата. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Постъпило е отъ Министерството на Финансийтъ писмо съ законопроектъ за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 86.250 лева.

Секр. Д-ръ Стояновичъ: (Чете):

„М-во на Финансийтъ
Дирекция на Обществ. Сгради
№ 13.073
София 13/ХІІ 91 г.

**Г-ну Г-ну Прѣдсѣдателю
на VI Обикновенно Народно Събрание.**

Съгласно чл. 109 отъ Конституцията и по Височайше одобренъ докладъ, подъ № 13.042 отъ 12 Декемврий т. г., при настоящето като Ви испращамъ единъ законопроектъ за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 86 250 лева, заедно съ приложеното къмъ него изложение на мотивитъ, имамъ честь да ви моля, г-не прѣдсѣдателю, да благоволите и го внесете на разглѣждане и одобрене въ настоящата втора редовна сессия на VI Обикновенно Народно Събрание.

Министръ на Финансийтъ Г. Д. Начовичъ“.

Прѣдсѣд.: Кога желае Народ. Събрание да стане първо четение на законопроекта? (Гласове: сега). Който не приема сега да стане първото четение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Д-ръ Стояновичъ: (Чете):

„ЗАКОНПРОЕКТЪ

за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 86.250 лева.

Чл. I. Разрѣшава се на М-вото на Финансийтъ (Дир. на Общ. Сгради) свѣрхсметенъ кредитъ отъ 86.250 лева, за попълнението на кредититъ, прѣдвидени по бюджета на Дирекцията на Общ. Сгради за 1891 г. по слѣдующитъ параграфи:

1. § 94, гл. XIX за канцелярски потребности съ 3.000 лева.

2. § 97, гл. с. за печатание книги и бланки съ 5.000 лева.

3. § 100, гл. с., за наемъ помещения съ 3.750 л.

4. § 128, гл. XX, за поддръжане телеграфната линия по желѣзницата Руссе-Варна съ 2.000 лева.

5. § 129, гл. с., за расчистване снѣга по желѣзнопътната линия Руссе-Варна съ 5.000 лева.

6. § 147, гл. XXII, гориво за машинитъ и отопление на помещенията и треноветъ по желѣзнопътната линия Ямболъ—Бургавъ съ 17.100 лева.

7. § 152, гл. с., за мебели и поправки по сжщата линия съ 600 лева.

8. § 162, гл. XXIII, за условно наемъ персоналъ въ мастерката при Софийската гара съ 15.000 л.

9. § 163, гл. с., за поддръжанието на сградитъ, мостоветъ и пр. по желѣзнопътната линия Ц.—С.—Вѣлово съ 12.000 лева.

10. § 175, гл. с., за обдръжане телеграфнитъ линии, апаратитъ, батерийтъ и пр. по сжщата съ 2.000 л.

11. § 177, гл. с., за наемъ на помѣщения съ 800 лева, и

12. § 201, гл. XXXI, буква л за построяване тротоари около правителствени здания съ 20.000 лева“.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира, който не приема по принципъ прочетения законопроектъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Кога да стане второ четение? (Гласове: сега). Който не приема сега още да стане второто четение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Д-ръ Стояновичъ: (Чете).

„ЗАКОНПРОЕКТЪ

за свѣрхсметенъ кредитъ отъ 86.250 лева.

Прѣдсѣд.: Който не приема заглавието, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Д-ръ Стояновичъ (Чете):

„Чл. I. Разрѣшава се на М-вото на Финансийтъ (Дир. на Общитъ Сгради) свѣрхсметенъ кредитъ отъ 86.250 лева, за попълнението на кредититъ, прѣдвидени по бюджета на Дирекцията на Общ. Сгради за 1891 г. по слѣдующитъ параграфи:

1. § 94, гл. XIX за канцелярски потребности съ 3.000 лева.

2. § 97, гл. с., за печатание книги и бланки съ 5.000 лева.

3. § 100, гл. с., за наемъ помѣщения съ 3.750 л.

4. § 128, гл. XX, за поддръжане телеграфната линия по желѣзницата Руссе—Варна съ 2.000 лева.

5. § 129, гл. с., за расчистване снѣга по желѣзнопътната линия Руссе—Варна съ 5.000 лева.

6. § 147, гл. XXII, гориво за машинитъ и отопление на помещенията и треноветъ по желѣзнопътната линия Ямболъ—Бургасъ съ 17.100 лева.

7. § 152, гл. с., за мобили и поправки по сжщата линия съ 600 лева.

8. § 162, гл. XXIII, за условно наемъ персоналъ въ мастерката при Софийската гара съ 15.000 л.

9. § 163, гл. с., за поддръжанието на сградитъ, мостоветъ и пр. по желѣзнопътната линия Ц.—С.—Вѣлово съ 12.000 лева.

10. § 175, гл. с., за обдръжане телеграфнитъ линий, апаратитъ, батерийтъ и пр. по сжщата съ 2.000 л.

11. § 177, гл. с., за наемъ на помѣщения съ 800 лева, и

12. § 201, гл. XXXI, буква л, за построяване тротоари около правителствени здания съ 20.000 л⁴.

Прѣдсѣд.: Който не приема членъ първи, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Третото четение на законо-проекта ще стане послѣ объдъ.

Постъпилъ е законо-проектъ отъ М-ството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията за измѣнение нѣкои членове отъ Екзархийския Уставъ. Кога желае Народното Събрание да стане първото му четение? (Гласове: сега). Който не приематъ сега да стане първото четение, да си вдигнатъ ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секр. Д-ръ Стояновичъ: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за измѣнение чл. чл. 3-й, 6-й и 8-й отъ прѣдложението за измѣнение нѣкои членове отъ Екзархийския Уставъ, утвърдено съ Височайши Указъ отъ 15 Декемврий 1890 год. подъ № 80.

Чл. 1. Къмъ членъ 3-й отъ прѣдложението се прибавя алинея п: *за възнаграждение на четиретѣ члена отъ Епархиалнитѣ духовни свѣтти по 300 л. годишно.*

Забѣлѣжка втора къмъ членъ 5-й се измѣнява: *Архиерейскитѣ намѣстници въ градоветѣ Каллоферъ, Сопотъ, Копривщица, Анхмало, Хаджи-Елесъ и Т.-Сейменъ получаватъ годишно възнаграждение по 120 л.*

Чл. 2. Членъ 6-й се измѣнява: таксата, означена въ чл. 9-ий, глава осма, часть втора отъ допълнението къмъ Екзархийския Уставъ се измѣнява така:

а) За кръщение	л.	1	—	ст.
б) „ вѣнчавание	„	12	—	„
в) „ голѣмо опѣло	„	6	—	„
г) „ малко опѣло до 15 години	„	3	—	„
д) „ елеосвещение на всѣки свещеникъ по	„	1	—	„
е) „ водосвѣтъ по призовка	„	—	50	„
ж) „ парастасъ съ служба	„	3	—	„
з) „ парастасъ безъ служба	„	—	20	„
и) „ бабина вода	„	—	40	„
к) „ очистителна вода	„	—	50	„

Чл. 3. Членъ 8-ий се измѣнява така: добавочното възнаграждение на свѣщенниците по селата е 600 лева въ годината, въ околийскитѣ и другитѣ градове 720 л., а въ окръжнитѣ градове 960 лева.

Забѣлѣжка. Възнаграждението на свѣщенниците, свършивши духовни семинарии, въ селата е 720 лева, въ околийскитѣ и другитѣ градове 960 лева, а въ окръжнитѣ градове 1080 лева⁴.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира приеманието му по принципъ. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Кога желае Народното Събрание да стане второто му четение? (Гласове: сега). Който не приема да стане второто четение сега, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секрет.: (Чете):

„ЗАКОНЪ

за измѣнение чл. чл. 3-й, 6-й и 8-й отъ прѣдложението за измѣнение нѣкои членове отъ Екзархийския Уставъ, утвърденъ съ Височайши Указъ отъ 15 Декемврий 1890 год. подъ № 80⁴.

Прѣдсѣд.: Който не приема заглавието, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секрет.: (Чете):

„Чл. 1. Къмъ членъ 3-й отъ прѣдложението се прибавя алинея п: *за възнаграждение на четиретѣ члена отъ Епархиалнитѣ духовни свѣтти по 300 л. годишно.*

Забѣлѣжка втора къмъ членъ 5-й се измѣнява: *Архиерейскитѣ намѣстници въ градоветѣ Каллоферъ, Сопотъ, Копривщица, Анхмало, Хаджи-Елесъ и Т.-Сейменъ получаватъ годишно възнаграждение по 120 л.*

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 1 тѣй, както се прочете отъ г-на секретаря, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секрет.: (Чете):

„Чл. 2. Членъ 6-й се измѣнява: таксата, означена въ чл. 9-ий, глава осма, часть втора отъ допълнението къмъ Екзархийския Уставъ се измѣнява така:

а) За кръщение	л.	1	—	ст.
б) „ вѣнчавание	„	12	—	„
в) „ голѣмо опѣло	„	6	—	„
г) „ малко опѣло до 15 години	„	3	—	„
д) „ елеосвѣщение на всѣки свещеникъ по	„	1	—	„
е) „ водосвѣтъ по призовка	„	—	50	„
ж) „ парастасъ съ служба	„	3	—	„
з) „ парастасъ безъ служба	„	—	20	„
и) „ бабина вода	„	—	40	„
к) „ очистителна вода	„	—	50	„

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 2 тѣй, както се прочете отъ г-на секретаря, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Секрет.: (Чете):

„Чл. 3. Членъ 8-ий се измѣнява така: добавочното възнаграждение на свѣщенниците по селата е 600 лева въ годината, въ околийскитѣ и другитѣ градове 720 лева, а въ окръжнитѣ градове 960 лева.

Забѣлѣжка. Възнаграждението на свѣщенниците, свършивши духовни семинарии, въ селата е 720 лева, въ околийскитѣ и другитѣ градове 960 лева, а въ окръжнитѣ градове 1080 лева⁴.

Калиновъ: Г-да прѣдставители! Мене ми се вижда възнаграждението на свѣщенниците, старитѣ до сега, както е прѣдвидѣно тукъ въ чл. 3, прѣдидиний чл 8, да е доста голѣмо. За това прѣдлагамъ едно намаление въ възнаграждението на свѣщенниците по селата, разбира се, които нѣматъ никакъвъ цензъ, — пакъ по-долу въ тоя сѣщи членъ се споменува за онии, които свършватъ духовна семинария, за тѣхъ се прѣдвижда по-голѣмо въ

награждение. Азъ предлагамъ свѣщенниците по селата да получаватъ 480 л. Онѣзъ въ околийскитѣ и други градове по 600 лева, а онѣзъ въ окръжнитѣ градове по 720 л. Като вземете прѣдъ видъ, че таксата която ще взематъ свѣщенниците е увеличена, азъ ви моля да приемете моето прѣдложение.

Ив. Храновъ: По чл. 3-ий за свѣщенниците по тѣхното възнаграждение като се говори, искамъ да направа една забѣлѣжка. Както знаете свѣщенниците по селата сж научени да искатъ жито; заклали нѣкой овца искатъ кожата; на водосвѣтъ искатъ фасулъ и пр. И ако нѣкой не иска да даде, кълнатъ го. То е обичай старъ и тѣ още го слѣдватъ. За това да се приеме една забѣлѣжка да се не позволява такъво нѣщо на свѣщенниците: да взематъ: жито, кожи, чорапи и пр.

М-ръ С. Стамболовъ: Добрѣ ще бжде това, което прѣдлага г. М-ръ да се приеме. Но ако Нар. Събрание вижда, че тѣзъ заплати на свѣщенниците сж много голѣми, тогава ще е умѣстно да се приеме прѣдложението на г. Калинова, именно за свѣщенниците по селата 480 лева, за ония въ околийскитѣ градове по 600, а за въ

окръжнитѣ градове по 720 лева, т. е. тѣзъ заплати за тия свѣщенници, които нѣматъ цензъ, които не сж свършили семинария.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира членътъ както се прѣредактира отъ г. М-ра Президента, по прѣдложение на г-на Калинова.

Лозановъ: Г-да прѣдставители! Умѣстно ще постигнемъ ако приемемъ членътъ както си е въ законопроекта, защото дѣйствително свѣщенниците не сж платени, даже слугитѣ получаватъ повече. Азъ ще ви моля да приемете членътъ както е въ проекта.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема чл. 3 тѣй, както се прѣредактира, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Трето четение на закона ще стане послѣ пладнѣ.

Г-да прѣдставители! Дневний редъ е исчерпанъ, понеже докладитѣ по бюджетитѣ комиссиитѣ не сж още приготвили. Послѣ обѣдъ въ два часа ще имами засѣдание. Моля които иматъ работа въ комиссиитѣ да присѣдствуватъ да могатъ да свършатъ, защото утрѣ е слбота. (Звъни). За сега засѣданието се вдига.

(Закрито въ 11¹/₄ часа).

Прѣдсѣдатель: **П. Славковъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **Д. Петковъ и Ив. Андоновъ.**

Секретари:	{	Ив. Халачовъ	Я. Руселиевъ
		З. Градинаровъ	Хр. Благоевъ
		Я. Д. Матакиевъ	Я. Попповъ
		Д-ръ Стояновичъ	Ив. Бешевлиевъ
		Д-ръ Сарж-Ивановъ	Ив. Кефаловъ
		Г. Пеневъ	И. Титоровъ
		М. Милевъ	Ст. Х. Калчевъ
	{	Хр. Лѣкарский	К. Костовичъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: **Д. Иовевъ.**